

Appel iværksat den 24. januar 2013 af Vincent Bouillez til prøvelse af Personalerettens dom af 14. november 2012 i sag F-75/11, Bouillez mod Rådet

(Sag T-31/13 P)

(2013/C 86/35)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Vincent Bouillez (Overijse, Belgien) (ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Den af Personaleretten (Tredje Afdeling) afsagte dom af 14. november 2012 i sag F-75/11, Vincent Bouillez mod Rådet, ophæves.
- Afgørelsen om ikke at forfremme appellanten annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat tre anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører en retlig fejl, for så vidt som Personaleretten uden effektiv kontrol fandt, at den i første instans anfægtede afgørelse var i overensstemmelse med princippet om begrundelsespligt til trods for, at Personaleretten ikke havde anmodet Rådet om noget bevis hvad angår den konkrete anvendelse af kriterierne i artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den europæiske Union i forbindelse med sammenligningen af appellants fortjenester med fortjenesterne for de øvrige forfremmelsesværdige tjenestemænd.
- 2) Det andet anbringende vedrører en retlig fejl derved, at Personaleretten baserede sig på Rådets blotte påstande, hvorefter der blev taget hensyn til ansvarsniveauet ved sammenligningen af fortjenester, med henblik på at fastslå, at appallanten ikke havde godtgjort det modsatte til trods for de af appallanten fremlagte oplysninger i forbindelse med foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, hvoraf fremgår, at flere forfremmede tjenestemænd ikke har et ansvarsniveau eller en harmoniseret karakter, der er så høj som appellants, eller har et højere antal anvendte sprog (vedrører præmis 45-46 i den anfægtede dom).

- 3) Det tredje anbringende vedrører en modstridende begrundelse, for så vidt som Personaleretten ikke på den ene side vil kunne påstå, at Rådet med rette besluttede at foretage en ny sammenligning af fortjenesterne for alle tjenestemænd i lønklasse AST 6, der er forfremmelsesværdige i forbindelse med forfremmelsesåret 2007, for dernæst at påstå, at Rådet ikke var forpligtet til at tage hensyn til fortjenesterne for en specifik tjenestemand, som allerede var forfremmet i dette forfremmelsesår og hvis forfremmelse var blevet endelig (vedrører præmis 69-70 i den anfægtede dom).

Appellanten har desuden anført, at Personaleretten har begået en retlig fejl ved ikke at kvalificere de faktiske omstændigheder, på grundlag af oplysningerne i sagen, som udgørende et åbenbart urigtigt skøn.

Appel iværksat den 24. januar 2013 af Mario Paulo da Silva Tenreiro til prøvelse af Personalerettens dom af 14. november 2012 i sag F-120/11, da Silva Tenreiro mod Kommissionen

(Sag T-32/13 P)

(2013/C 86/36)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, J.-N. Louis og D. Abreu Caldas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås:
  - at Personalerettens dom af 14. november 2012 i sag F-120/11, da Silva Tenreiro mod Kommissionen, hvorved Kommissionen blev frifundet, ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
  - Det fastslås:
    - at Europa-Kommissionens afgørelse om ikke at imødekomme appellants ansøgning til den ledige stilling som direktør for direktorat A »Civil justice« i Generaldirektoratet for Retlige Anklagender samt afgørelsen om udnævnelse af Y til denne stilling, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostning i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat to anbringender.

1) Det første anbringende vedrørende forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder:

— dels derved, at Personaleretten fandt, at ordet »background«, som blev anvendt i meddelelsen om ledig stilling i den anfægtede procedure henviste til erfaring og ikke til en uddannelse. Appellanten har gjort gældende, at det bl.a. fremgår af de af Kommissionen offentliggjorte meddelelser om ledig stilling, at der ved krav om erhvervs erfaring anvendes ordet »erfaring« og ikke »background«.

— dels derved, at Personaleretten fandt, at ordet »regulering« ikke henviste til reguleringsmekanismer, men til lovgivningsprocessen.

2) Det andet anbringende vedrører retlige fejl, for så vidt som Personaleretten undersøgte indicierne for magtfordrejning isoleret og ikke samlet, uden at forsøge at godtgøre, om summen af indicier gjorde det muligt, henset til antallet af indicier, at stille spørgsmålstejn ved formodningen om, at de i første instans anfægtede afgørelser er lovlige.

Appellanten har endvidere gjort gældende, at Personaleretten henset til, at parterne ikke var ligestillet, har tilsidesat retten til en retfærdig rettergang ved at nægte at træffe foranstaltninger med henblik på tilrettelæggelse af sagen, som gør det muligt at bestyrke indicierne om magtfordrejning og at fremføre bevis for et forhold, som kun kunne godtgøres ved en sådan foranstaltning.

Sag anlagt den 24. januar 2013 — Türkiye Garanti Bankasi mod KHIM — Card & Finance Consulting (bonus&more)

(Sag T-33/13)

(2013/C 86/37)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Türkiye Garanti Bankasi AS (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat J. Güell Serra)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Card & Finance Consulting GmbH (Nürnberg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Card & Finance Consulting GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »bonus&more« for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 38, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 037 251

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Türkiye Garanti Bankasi AS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale registrering af figurmærket »bonusnet« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36 38 og 42 — den internationale registrering nr. 931 921

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen taget delvist til følge

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. januar 2013 — Exakt Advanced Technologies mod KHIM — Exakt Precision Tools (EXAKT)

(Sag T-37/13)

(2013/C 86/38)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Exakt Advanced Technologies GmbH (Norderstedt, Tyskland) (ved advokat A. von Bismarck)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Exakt Precision Tools Ltd (Aberdeen, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 29. oktober 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1764/2011-1) annulleres.

— Intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for appelkammeret.